

[Inger Gautier Schmit.]

Der har selvfølgelig indenfor Udvalget været rettet en Del Spørgsmaal til Ministeren; man stod jo her overfor en ny Ordning, om hvis Rækkevidde man i Øjeblikket meget vanskeligt kunde danne sig noget Skøn. Det var derfor ret forstaaeligt, at man som noget af det første og vigtigste spurgte, hvorvidt der var Udsigt til, at den økonomiske Ordning kunde bære. Naar man nu i Dag ved anden Behandling af dette Lovforslag skulde udtale sig om, hvorvidt Udvalget — jeg kan altsaa tale paa Venstres Gruppens Vegne — tør stille sig som Garanter for den økonomiske Virkning af Loven, vil jeg klart udtale, at dette kan vi ingenlunde. Det vil overhovedet være umuligt paa staaende Fod at have et klart Skøn over, hvorledes Udviklingen vil forme sig; det ærede Medlem Hr. Korsgaard's hele Stilling er netop dikteret af denne Utryghed og Usikkerhed, idet ingen af os kan være vidende om, hvordan den store Faktor, som Publikum er i denne Sag, vil stille sig. Rigsdagen kan vedtage Lovforslag om den bedste Ordning af de ydre Forhold, det gør den gennem Forslaget om de to Scener, som træder i Kraft til næste Efteraar, Rigsdagen kan vedtage et Lovforslag, som ansætter en Direktør med fuld Myndighed og Ansvar, den kan bestemme, at der skal sidde en Kontrollkomité, der administrerer Kapitalen, og den kan træffe de fornødne Foranstaltninger med Hensyn til Skolerne og de økonomiske Forhold o. s. v., men den kan ikke bestemme den ene Ting, den kan ikke forudsige, hvorledes Publikum, hvorledes hele den store Skare, der søger Teatret, vil stille sig, om det vil lykkes „Dobbeltscenen“, om det vil lykkes de to Scener at spille og synge og danse, kan jeg sige, saaledes, at det kongelige Teater herefter vil blive det store Centrum for Kulturen paa dette Omraade her i København. Her ligger Teatrets store og betydningsfulde Opgave, som Rigsdagen ikke kan løse for Teatret. Den kan give det de bedste Arbejdsvilkkaar, men den kan ikke løse den Opgave, som ene og alene Kunstnerne paa Teatret og Teatrets Ledelse kan opfylde. Her kan vi jo kun have vore Formodninger, men ingenlunde en Sikkerhed, og man kan derfor ikke paa et senere Tidspunkt komme og bebrejde bl. a. Venstre, at vi er gaaet med til en saadan Ordning, som økonomisk viste sig ikke at kunne holde. Vi har intet garanteret i saa Henseende, vi har kun gjort vort Bedste for at lægge de ydre Forhold til Rette paa den allerbedste Maade efter vor Opfattelse.

Der har indenfor Udvalget været Ønske om i Lovforslaget nærmere at faa præciseret Pensionsforholdene og Forholdene med Hensyn til de forskellige Elevskoler paa Teatret, men Ministeren har udtalt som sin Mening, at det var mere hensigtsmæssigt at faa alle de Bestemmelser, som angaar hele Teatrets indre Drift, ind i Kontrakten, og Udvalget har i saa Henseende bøjet sig for Ministerens Ønske. Vi fra vor Side maa dog stadig finde, at det er meget afgørende, at der her træffes en betryggende Ordning med Hensyn til det kongelige Teaters Elevskoler, saaledes at man virkelig kan sige, at de staaar paa den kulturelle Højde, som hidtil kun har været Tilfældet med Balletskolen, medens den anden Elevskole efter vor Mening ikke helt synes at staa paa Højde med andre Skoler af lignende kunstnerisk Art. Vi fra vor Side vil derfor ønske, at det maa lykkes Ministeren at naa en betryggende Ordning i saa Henseende.

Vi har bl. a. rettet dette Spørgsmaal til Ministeren, om det ikke skulde kunne lykkes under disse Forhold, naar den nye Ordning træder i Kraft, at faa Københavns Kommune bevæget til at støtte det kongelige Teater under en eller anden Form. Desværre har Ministerens Svar været negativt, hvilket vi fra vor Side i høj Grad maa beklage. Nu havde netop det rette Tidspunkt været for Københavns Kommune til at tage en anden Stilling til hele dette Spørgsmaal end den fuldstændig afvisende og negative Stilling, man hidtil har taget. Naar man fra den Side hævder, at det kongelige Teater er hele Landets Teater, maa vi fra vor Side absolut hævde, at det kongelige Teater i første Linie er Københavns Teater. Hvis det kongelige Teater skulde forsvinde som Statsscene, vilde der i og for sig ikke være noget særligt, der forandrede sig i Landets Fysiognomi, men jeg vil bestemt hævde, at der vilde forsvinde noget af Københavns Fysiognomi, hvis det kongelige Teater kom til at virke under en helt anden Form, end det hidtil har gjort. Jeg vil bestemt hævde, at København vilde tabe noget af sit Ansigt, kunstnerisk og kulturelt set, hvis dette Teater gled ned paa Linie med alle andre Teatre, saaledes at man maaske en hel Vinter igennem kun saa ganske almindelige jævne Stykker gaa to, tre Maaneder efter hinanden, hvis det skulde vise sig at være Kassestykker, hvorved Teatret ganske vilde være udelukket fra at være den kulturelle Faktor, som det i Øjeblikket er. Vi fra vor Side maa derfor mene, at det er et ganske urimeligt Forhold, at man fra Kø-